

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	8015000003
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8015000003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 27. apríla 2016 trestnej veci odsúdeného E. J. o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia pre zločin znásilnenia podľa §§ 15, 201 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. septembra 2015, sp. zn. 9Ntc/3/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného E. J. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove 22. septembra 2015 rozsudkom, sp. zn. 9Ntc/3/2015, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (ďalej len zákon č. 549/2011 Z.z.) na území Slovenskej republiky uznal s tým, že sa vykoná rozsudok Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 72Hv 31/14a, zo dňa 29. júla 2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky E. J., nar. X. Z. XXXX v H., trvale bytom H., uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa §§ 15, 201 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinu odporu voči štátnej moci podľa §§ 15, 269 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinu ťažkého ublíženia na zdraví podľa §§ 83 ods. 1, 84 ods. 2, 4 rakúskeho Trestného zákonníka, ktoré mal spáchať tak, že

Vo Viedni

1/ dňa 27. marca 2014 sa E. H. a E. J. vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 rakúskeho Trestného zákonníka) pokúsili P. E. násilím prinútiť k strpeniu súložu ako aj k strpeniu pohlavného konania porovnateľného so súložou, a to tak, že ju E. H. a E. J. vtiahli do verejnej toalety, kde jej E. J. udelil viacero úderov päťou do tváre, potom jej prikázal vyzliecť si nohavice a vykonať orálny styk u E. H. a E. H. si na ňu ľahol a pritom mal obnaženú spodnú časť tela, vtedy však zasiahla polícia,

2/ E. J.

A/ sa pokúsil inšpektorovi S. U., čiže štátnemu zamestnancovi, ktorý chcel práve objasniť identitu

zúčastnených osôb a podstatu veci, resp. vykonať zatknutie E. J., násilím brániť vo výkone úradného úkonu, a to tak, že mu chcel udeliť úder päšťou a kopanec, pričom inšpektor S. U. odvrátil úder päšťou a kopancu sa vyhol,

B/ konaním, ktoré je bližšie opísané pod bodom 2/ A/ a v dôsledku ktorého inšpektor S. U. napokon spadol na zem, čo viedlo k povrchovému zraneniu kolena, konkrétne k odrenine ako aj k opuchnutiu, ublížil na zdraví štátnemu zamestnancovi počas alebo kvôli výkonu jeho úloh alebo povinností.

Za to mu bol uložený v spojení s uznesením Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 72Hv 31/14a, zo dňa 18. augusta 2015 trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. septembra 2015.

Rozsudok bol doručený odsúdenému 9. marca 2016, prokuratúre 17. februára 2016 a ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 23. februára 2016. Obhajcu si obvinený ne zvolil. Odsúdený proti nemu podal 14. marca 2016 (krajskému súdu došlo 22. marca 2016) odvolanie. V ňom uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku o jeho vydaní do Slovenskej republiky, nakoľko sa jeho rodina nachádza v Rakúskej republike.

K odvolaniu odsúdeného sa prokurátor, ktorému bolo zaslané na vedomie, nevyjadril. Spis s odvolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 6. apríla 2016.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. (tiež aj § 15 zákona č. 549/2011 Z.z.) správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z.z. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor a v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. aj minister spravodlivosti. Ustanovenie odsek 5 § 15 zákona č. 549/2011 Z.z. upravuje, že odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte (v danej prípadе v Rakúskej republike). Odvolanie má odkladný účinok, to znamená, že rozsudok o uznaní cudzieho rozhodnutia a jeho výkone nemožno vykonať pokiaľ nenadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť.

V zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. (druhá veta) odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa odseku 2 § 517 Tr. por. ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Zo spisu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Ntc/3/2015, vyplýva, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky 23. februára 2015 podalo návrh na prevzatie výkonu rozhodnutia z cudziny a podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. zaslalo na ďalšie konanie osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky zo 14. januára 2015 o vydaní právoplatného rozhodnutia Krajského súdu pre trestné činy Viedeň č. 72 Hv 31/14a, z 29. júla 2014, na základe ktorého si má slovenský občan E. J., nar. X. Z. XXXX v H., posledná známa adresa H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Sonnberg, Sonnberg 1, 2020 Hollabrunn, Rakúska republika, vykonať opatrenie zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody v trvaní 1 280 dní.

Krajská prokuratúra v Prešove vo vyjadrení z 21. apríla 2015 poukázala na to, že skutky uvedené v rozhodnutí Krajského súdu pre trestné činy Viedeň z 29. júla 2014 pod bodmi 1/ - 2/ sú trestnými

činmi aj podľa slovenského právneho poriadku, pričom ohľadne skutku v bode 1/ vzhľadom na priradenie ku kategórii trestného činu (§ 4 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 549/2011 Z.z. znásilnenie) súd neskúma obojstrannú trestnosť. Pri skutkoch označených pod bodmi 1/ - 2/ cudzieho rozhodnutia vzhľadom na výšku trestných sadzieb za spáchané trestné činy podľa Trestného zákona je možno rozhodnúť len o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Rozhodnutia Krajinského súdu pre trestné činy Viedeň, č. 72 Hv 31/14a, z 29. júla 2014 a 072 Hv 31/14a, z 18. augusta 2015 potvrdzujú skutočnosti uvádzané v napadnutom rozsudku a tiež to, že na trestné činy pokusu znásilnenia podľa §§ 15, 201, pokusu o odpor proti štátnej moci podľa §§ 15, 269 ods. 1 a ťažkého ublíženia na zdraví podľa §§ 83 ods. 1, 84 ods. 2, ods. 4 rakúskeho Trestného zákonníka spáchané tak, ako je to uvedené vyššie, pripadá časť uvaleného trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov.

Čiastočné uznanie predloženého cudzieho rozsudku umožnilo dodatočné rozhodnutie krajinského súdu vo Viedni z 18. augusta 2015, ktoré si 24. júna 2015 vyžiadala Krajský súd v Prešove v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 149/2011 Z.z. a článku 10 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008.

Odsúdený ako občan Slovenskej republiky má trvalé bydlisko v H. Súhlas odsúdeného pre toto vydanie nie je potrebný, keďže na výkon trestu odňatia slobody má byť vydaný práve do Slovenskej republiky. Odvolacia námietka odsúdeného, že jeho rodina je v Rakúskej republike, je preto irelevantná, nakoľko pri jeho vydaní na územie Slovenskej republiky sa môže jeho rodina vrátiť do trvalého bydliska odsúdeného, ktoré nebolo zrušené, a podieľať sa tak na jeho prevýchove.

O návrhu ministerstva spravodlivosti krajský súd rozhodol na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2015 a rozsudok verejne vyhlásil 24. septembra 2015.

Podľa § 518 ods. 1 Tr. por. návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora na neverejnom zasadnutí. V zmysle odseku 3 § 518 Tr. por. krajský súd rozhoduje rozsudkom, ktorý sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti. Obdobne je to upravené aj v ustanovení § 15 ods. 1, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z.z.

V zmysle zák. č. 549/2011 Z.z.

§ 4 ods. 1 písm. c/ rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

§ 12 ods. 1 na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody.... O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

§ 13 ods. 1, ods. 2 o žiadosti príslušného orgánu členského štátu o udelenie súhlasu s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon do Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 1 písm. c/ rozhoduje súd príslušný v zmysle § 12 ods. 1. Súd pri rozhodovaní zohľadní najmä vhodnosť a účelnosť takého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo zaistenie úspešnosti jeho liečby s prihliadnutím na preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby odsúdeného na území Slovenskej republiky, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestu na území Slovenskej republiky. Pred prijatím rozhodnutia podľa odseku 1 si súd vyžiada stanovisko ministerstva.

§ 17 ods. 1, ods. 4 ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd

rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.... Súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Krajský súd v konaní, ktoré predchádzalo tomuto rozsudku postupoval zákonným spôsobom, rešpektoval zákonné lehoty a podmienky upravujúce uznanie a výkon cudzieho súdneho rozhodnutia na území Slovenskej republiky. Vyhlásený rozsudok je v súlade so zákonom. Nedošlo k sprísneniu sankcie oproti rozsudku vydanému súdmi Rakúskej republiky, práve naopak v súvislosti s uznaním tohto rozhodnutia došlo k zmierneniu trestnej sankcie, čo je na prospech odsúdeného. Správne rozhodol aj o zaradení obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov. Nebol preto naplnený žiadny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné odmietnuť uznanie a výkon v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z.

Pre úplnosť odvolací súd upozorňuje, že vo výrokovej časti napadnutého rozsudku chýba, že išlo o čiastočné uznanie vo výroku o vine (vypustený bol skutok pod bodom 3/ a jeho právna kvalifikácia), čo ale vyplýva z výroku o treste a odôvodnenia. V záujme nespochybnenia výrokovej časti v akomkoľvek smere v budúcnosti by bolo vhodné výrok upraviť nasledovne: uvedie sa aký rozsudok a v akom rozsahu sa uznáva na území Slovenskej republiky s uvedením viny vrátane skutkov a ich právnej kvalifikácie, vo výroku o treste uviesť v akej výmere sa ukladá trest s výkonom na území Slovenskej republiky a v akom stupni strázenia, prípadne či sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny. Odvolací súd nepovažoval za potrebné napraviť toto formálne pochybenie, a to aj v záujme právnej istoty.

Na základe vyjadreného sa najvyšší súd stotožnil s vecnou správnosťou rozhodnutia krajského súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Najvyšší súd z uvedených dôvodov rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.